

مهارکنندگان آنژیوژن

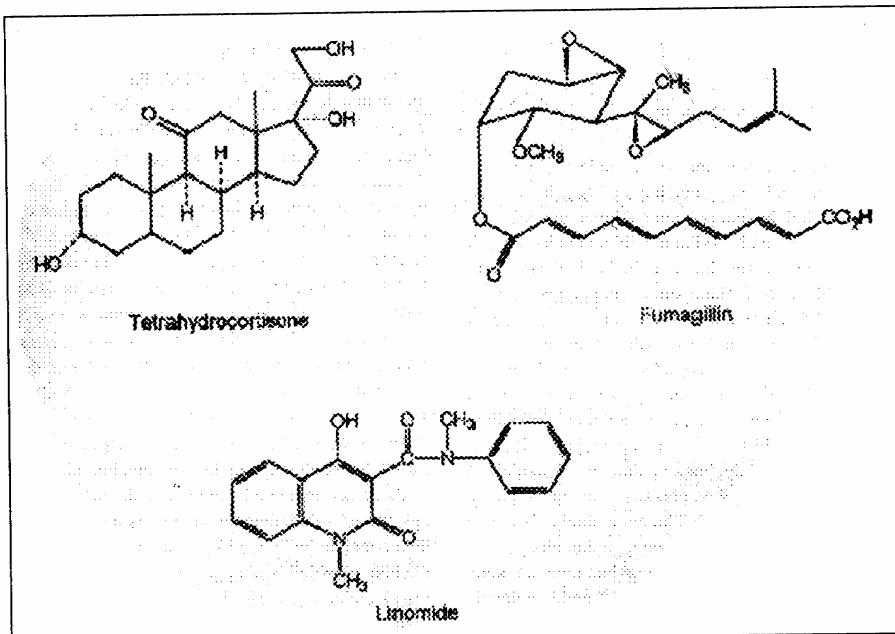
به عنوان داروهای نسل آینده ضد سرطان

ترجمه: دکتر فرزین هادیزاده: دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

باعث بهبود اثر ضد آنژیوژن مولکول‌های کوچک می‌شوند. مشتقات صناعی هپارین از جمله سیکلودکستربین‌ها و سورامین باعث مهار آنژیوژن می‌شوند و اثراشان توسط کورتیکواستروئیدهای آنژیواستاتیک تشدید می‌شود. این کورتیکواستروئیدها عوامل مهمی هستند لیکن خواص گلوکوکورتیکوئیدی و میزروکورتیکوئیدی آن‌ها باعث عوارض جانبی جدی می‌شود. استروئیدهایی که قادر این عوارض هستند شامل ۱۱ آلفا-هیدروکورتیزون، تراهیدروکورتیزون و مدروكسی پروژسترون استات می‌باشند.

آنـتـی بـیـوتـیـک فـومـاـژـیـلـین در تـوـمـوـرـهـا باعـث مـهـار آـنـژـیـوـژـن مـیـشـود و يـكـ آـنـالـوـگـ قـوـىـتـر AGM-1470 سـرـعـتـ رـشـدـ سـرـطـانـ رـیـهـ وـ مـلـانـوـماـ رـاـدرـ موـشـ کـوـچـکـ آـهـسـتـهـ مـیـکـنـدـ. فـاـکـتـورـ مـحـرـکـ نـکـرـوـزـ آـلـفـاـ (TNF α) يـكـ مـحـرـکـ قـوـىـ آـنـژـیـوـژـنـ استـ. تـرـشـحـ اـيـنـ فـاـکـتـورـ توـسـطـ ماـكـروـفـاـژـهـاـ درـ سـرـطـانـهـاـ پـرـوـسـتـاتـ بـهـ مـيـزانـ قـاـبـلـ مـلاـحظـهـاـ توـسـطـ لـيـنـوـمـيدـ كـهـ يـكـ مشـتـقـ کـيـنـولـينـ ـ3ــ كـرـبـوـكـسـامـيدـ استـ تـقـلـيلـ مـيـيـابـدـ.

آنژیوژن عبارت از تشکیل عروق خونی جدید می‌باشد. آنژیوژن جز طبیعی فرآیند رشد و التیام زخم‌ها است که به دقت کنترل می‌شود. آنژیوژن کنترل نشده یک عامل محرك تشکیل تومورهای سخت است. فرآیند آنژیوژن بسیار پیچیده بوده و مستلزم ارتباط منظم انواع سلول‌ها می‌باشد. جایگاه‌های مختلفی برای تداخل داروها در این فرآیند پیش‌بینی شده است. مهارکنندگان دزونزای آنژیوژن در بافت‌هایی همچون غضروف که فاقد عروق خونی است یافت شدند. تحقیقات در این زمینه منجر به کشف پروتئینی تحت عنوان مهارکننده مشتق از غضروف گردید. لامینین جز اصلی غشا پایه است. پیتیدهایی که ساختمان مشابه لامینین دارند نظری CDPGYIGSR-NH₂ باعث مهار آنژیوژن و رشد تومور سخت می‌شوند. فاکتور ۴ پلاکتی، یک پلی پیتید که به هپارین متصل می‌شود باعث مهار سرطان کولون در موش کوچک می‌گردد. فرآورده‌های هپارین به تنها یی باعث افزایش آنژیوژن می‌شوند، لیکن با مقدار زیاد

منبع

Remers W A. Antineoplastic Agents. In: Delgado J A AND Remers W A. Wilson and Giswold's Textbook of Organic Medicinal and Pharmaceutical Chemistry. 10th ed. Philadelphia: Lippincott - Raven Publishers; 1998: 395.

